

Práce se zabývá krizí římskokatolického kněžství v rámci české církve a společnosti. Jejím cílem je doložit existenci této krize, popsat ji, zdokumentovat její projevy a nalézt možné zdroje její současné podoby. Zásadní výzkumnou otázkou, na kterou se práce snaží odpovědět, je: Proč je současné kněžství u nás v krizi? Prostřednictvím historického exkurzu práce dokládá kontext, ve kterém se formovalo kněžství v klíčových etapách dějin světové a později i české Římskokatolické církve. Sleduje tak krystalizaci kněžské role v přímé korespondenci s historickými událostmi. Tento proces dokumentuje až k současnému pojetí kněžství a jeho naplňování u nás. Prostřednictvím převzatých kvantitativně zpracovaných dat z empirických šetření od renomovaných statistických agentur a vlastního kvalitativního výzkumu předkládá rozbor rovin, které sehrávají zásadní roli v projevech zmíněné krize. Na základě uvedených postupů formuluje předpokládané zdroje resp. příčiny této krize a odpovídá na otázku, proč ji pociťují kněží i převážná část ostatních členů Římskokatolické církve.

Přínosem práce je zmapování originality římskokatolického pojetí křesťanského kněžství, které hledá v historii církve své naplnění. Poskytuje vhled do dané problematiky prostřednictvím dostupné literatury a reflektovaných zkušeností diecézních i řeholních kněží. Závěry práce jsou úzce spjaté s českým prostředím a specifickými podmínkami české církve a to konkrétně v rovině společenské, organizační, psychologické i teologické. Nelze jednoznačně stanovit hlavní příčinu této krize, ovšem na základě získaných poznatků se v práci profiluje řada zdrojů, které smysluplně odpovídají na výzkumnou otázku. U nás je v současnosti takovým doložitelným zdrojem například nedostatečná atraktivita kněžského povolání pro jeho případné zájemce. Závěry potvrzují a doplňují obdobné výzkumy zabývající se tímto tématem.